

[Energiministeren]

Med Folketingets vedtagelse af det såkaldte anpartsindgreb, jf. lov nr. 338 af 7. juni 1989 om ændring af forskellige skattelove. (Anparter), har danske vindkraftprojekter, der sælges til opstilling i udlandet, behov for en anden finansieringsordning til afløsning af anpartsformen.

I tillægsbetænkningen fra Skatte- og Afgiftsudvalget over dette lovforslag udtales, at der er enighed mellem regeringen og Socialdemokratiet om, at der med virkning fra senest 1. januar 1990 skal tilvejebringes en ny finansieringsordning for dansk vindmølleeksport.

Med forslaget til lov om garanti til vindmølebranchens garantiselskab åbnes mulighed for en langsigtet finansiering med en høj finansieringsgrad, som vil sikre, at danske vindkraftprojekter fortsat vil være konkurrencedygtige på verdensmarkedet. På den måde skabes der også et godt grundlag for den videre teknologudvikling af dansk vindkraft.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets meget hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Handicapvenlige hyrevognes fritagelse for moms).

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 15/11 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det lovforslag, som vi her behandler, og som er fremsat af Kristeligt Folkeparti, går ud på, at levering af handicapvenlige taxaer, som det hedder, med virkning fra 1. april 1991 fritages for moms.

Lovforslaget er næsten uændret i forhold til Kristeligt Folkepartis forslag fra sidste samling, som blev behandlet her i Tinget den 19. april i år.

Jeg fremførte dengang nogle principielle synspunkter, men pegede også på nogle problemer såvel af udenlandsk som af indenlandsk art, som gav mig betænkeligheder ved ideen, og

disse betænkeligheder nærer regeringen fortsat.

Jeg må selvfølgelig indledningsvis sige, at det fortsat er regeringens principielle holdning, at det er en vigtig opgave at forbedre transportmulighederne for handicappede, men jeg må igen pege på de betænkeligheder, jeg fremførte sidste gang. Det ene forhold er, at forslaget ikke er i overensstemmelse med vores EF-retlige forpligtelser. Dette har forslagsstillerne jo altså også gjort sig klart, og det vil derfor være første og meget afgørende betingelse for en eventuel gennemførelse, at der opnås tilslutning til ideen fra vore EF-partnere.

Alle her i Tinget er formentlig bekendt med, at sådanne forhandlinger er ganske langvarige, og jeg er på forhånd ikke særlig optimistisk ved udsigten til at få disse gennemført med et positivt resultat.

Hvad angår de indenlandske forhold, nævnte jeg, at der inden for de sidste år er foretaget en betydelig lovændring på afgiftsområdet; således blev hyrevogne af den pågældende art i 1987 fritaget for registreringsafgiften.

Hertil kommer, at udgiften til særligt invalideudstyr, der installeres i almindelige køretøjer, holdes uden for afgiftsberegningen.

Jeg er også fortsat noget betænkelig ved de konkurrencemæssige aspekter i sagen. Det forekommer mig, at det kan møde kritik, hvis vi gennemfører regler, der betyder, at handicapvenlige hyrevogne helt momsfrtages, idet sådanne vogne jo samtidig kan benyttes til almindelig passagertransport. Det betyder, at de taxavognmænd, som ikke har sådanne køretøjer, får en ringere stilling.

Jeg vil også nævne, at der på andre, lignende områder, f.eks. anskaffelse af kørestole og ortopedisk udstyr, jo heller ikke er momsfrtagelse for leverandøren.

Så selv om regeringen som sagt er enig i, at vi skal tilstræbe at tilbyde handicappede bedre transportmuligheder, finder jeg på baggrund af det, jeg nu har fremført, at dette formål nok kan nås mere effektivt ad andre veje end ved at ændre momsloven.

Stavad (S):

Det er med en lille smule forbavselse, jeg har konstateret, at Kristeligt Folkeparti har genfremsat forslaget fra sidste samling, for den debat, vi havde i sidste samling, gjorde det meget

[Stavad]

klart, at samtlige partier med undtagelse af Kristeligt Folkeparti gik imod forslaget, men samtidig, at et enigt Folketing var parat til at se på, hvad vi kunne gøre for at sikre bedre muligheder for handicappedes persontransport, derunder også den individuelle persontransport. Og jeg husker, at hr. Kofod-Svendsen i sin replik som ordfører for forslagsstillerne sagde, at han var glad for, at der havde været denne positive tilkendegivelse, og at han nu ville tage anledning til at sørge for, at vi fik talt sammen for at finde muligheder for rent faktisk at gennemføre de ændringer, der var nødvendige for, at vi fik bedre transporttilbud til handicappede, herunder også den individuelle transport.

Derefter er der ikke sket noget, før vi nu ser forslaget genfremsat her, selv om hr. Kofod-Svendsen stadig væk ved, at det vil være i strid med de forpligtelser, vi har påtaget os i EF-sammenhæng, og selv om hr. Kofod-Svendsen ved, at Folketingets øvrige partier ikke mener, at det i øvrigt vil hjælpe noget som helst. Derfor er jeg undrende over for, hvorfor vi skal have dette slag i luften, men jeg vil gerne gentage den socialdemokratiske folketingsgruppes uforbeholdne tilsagn om at gå ind i forhandlinger med andre partier for at finde løsninger, som sikrer bedre transportmuligheder for handicappede – også handicappede i kørestol. Vi mener, det er ændringer af hyrevognsloven, der bør gennemføres, altså ikke noget, der vedrører skat, men vi er åbne over for også at diskutere andre muligheder for at løse de problemer, som er reelle nok, men dette løsningsforslag er ikke anvendeligt.

Else Theill Sørensen (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Aagaard, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Som det allerede er nævnt, er dette forslag fra Kristeligt Folkeparti en gentagelse af et tilsvarende forslag, som var til første behandling her i Tinget den 19. april 1989.

Vi skal fra Det Konservative Folkeparti som sidst afvise forslaget og henvise til de bemærkninger, som vor ordfører dengang, fru Pernille Sams, gjorde ved den lejlighed.

Jeg vil dog gerne tilføje, at vi er enige i skatteministerens betragtninger om, at det helt klart vil medføre væsentlige forvridninger i vort momssystem, og vi deler den opfattelse, at

der ikke med dette forslag vil komme flere handicapvenlige taxier på gaden.

Vi kan også være betænkelige ved de konkurrencemæssige aspekter i sagen og føler, at der må være andre og mere reelle måder at hjælpe de handicappede på end ved at ændre momsloven. Vi er enige med Kristeligt Folkeparti i, at det er en vigtig opgave at få forbedret transportmulighederne for handicappede – hvad i øvrigt både skatteministeren og hr. Stavad også har givet udtryk for – og i dette arbejde medvirker Det Konservative Folkeparti gerne.

Lone Stig Andersen (SF):

Lovforslag nr. L 66, der også mere populært er blevet kaldt lex Auto-Bang, er en genfremsættelse, og allerede da lovforslaget blev fremsat første gang, udtalte SF sin støtte til de handicapvenlige hyrevogne.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at SF til enhver tid vil være med i arbejdet for at lette de handicappedes hverdag. Derfor vores positive holdning til lovforslaget.

Vi kan måske nære vores lille skepsis til, om det er momsfrigtagelse alene, der hjælper til med at bringe flere handicapvenlige hyrevogne på gaderne. Folketinget har tidligere vedtaget frigtagelse for registreringsafgift for denne type hyrevogne. Det er åbenbart ikke nok, så måske skal problemet løses på anden vis. Det kan udvalgsarbejdet måske løfte sløret for.

Bestemmer Folketinget sig for at vedtage dette lovforslag, anser SF det for en mindre besværlighed, at der bagefter skal strides med EF om eventuelle regler på momsområdet.

(Kort bemærkning).**Stavad (S):**

Jeg vil kun spørge SF's ordfører, om der er sket et sindelagsskifte i SF i forhold til den klare afvisning, som jeg mindes at hr. Jens Thoft gav udtryk for sidste gang. Jeg var meget enig med hr. Jens Thoft, da lovforslaget blev førstebehandlet i foregående folketingssamling, og jeg forstod, at vi var enige om, at der skulle findes løsninger, men at dette her ikke var løsningen på problemet, og jeg vil da være glad, hvis vi kan holde fast i den enighed.

(Kort bemærkning).**Glistrup (FP):**

[Glistrup]

Jeg vil gerne tilsvarende spørge, om det er det rene løgn og plat, når man har læst i aviserne, at der skulle være sket et sindelagsskifte i SF, således at SF nu respekterer den kendsgerning, at vi er medlem af Det Europæiske Fællesskab, og at partiet derfor selvfølgelig vil leve op til de forpligtelser, vi rent faktisk har i Det Europæiske Fællesskab, og ikke anse det som noget mindre væsentligt – eventuelt endda direkte som noget nationalt heltemodigt, som det gamle SF mente – at man vedtager nogle bestemmelser, som går på tværs af det, EF har vedtaget.

Er det således, at SF er at betragte som det gamle protestparti, vi kender SF som igennem de år, SF hidtil har eksisteret i, eller er SF blevet et realistisk, resultatsøgende parti, som anerkender livets realiteter, herunder dansk medlemskab af Det Europæiske Fællesskab?

(Kort bemærkning).

Lone Stig Andersen (SF):

Først til hr. Stavad vedrørende spørgsmålet om vores ændrede holdning. Der er ikke sket noget holdningsskifte i SF. Jeg sagde også i min ordførertale, at vi stadig væk nærer skepsis med hensyn til, om dette her var den rette måde at få flere handicapvenlige hyrevogne på gaderne på, og at vi håbede, at udvalgsarbejdet måske kunne bringe andre løsningsmuligheder for dagen.

Over for hr. Glistrup vil jeg gøre opmærksom på, at der jo er EF-debat i morgen, hvor hr. Glistrup vil kunne høre nærmere om, hvordan SF's stilling er til EF-spørgsmålet. Det vil ikke forstyrre vores nattesøvn utrolig meget, hvis vi skal forhandle med EF om nogle ændrede regler på momsområdet.

Svend Heiselberg (V):

Det er altid smukt, når man vil tage hensyn til de ældre, til børn og nu her til de handicappede osv., men det er jo sådan, at vi ikke kan bruge pengene to gange, heller ikke selv om vi her i Folketinget ofte eksperimenterer med det.

Derfor er vi nogle, der er nødt til at sige nej, på trods af at ingen mere end Venstre ønsker, at vi havde råd til at imødekomme alle de hensyn og de ønsker, man har fra de grupper, der her er omtalt, men vi ved jo, at vi bruger store beløb til ulandsstøtte og flygtninge osv., så vi er nødt til at prioritere sådan, som Folketinget har besluttet, og derfor må vi afvise lovforslaget.

Glistrup (FP):

Fuldt på linje med alle de andre partier i Folketinget skal også Fremskridtspartiet tilkendes, at der efter Fremskridtspartiets opfattelse bør anvendes flere skatteydermidler, end tilfældet nu er, på virkelig at mildne tilværelsen for de svært handicappede, og vi kan endda med god samvittighed gå det skridt videre, som hr. Svend Heiselberg var bebudet af. Vi har også fundet frem til, hvor pengene til det skal komme fra. Så sent som i går – i forgårs var det måske – har vi afleveret 108 forslag, der kan spare 24 mia. kr., hvoraf i hvert tilfælde mindre end halvdelen skal bruges til de skattelettelser, vi foreslår, og vi er rede til at tidoble de 24 mia. kr., hvad gode og anvendelige besparelser angår; derfor har vi ikke nogen problemer med at finde pengene.

Men når man så har fundet de penge, der skal bruges til at hjælpe de handicappede, skal de selvfølgelig anvendes fornuftigt og ikke bare, som SF's ordfører sagde, til en lex Auto-Bang, for det er jo en smart forretningsmand, der skubber de handicappede foran sig. Og så kommer Kristeligt Folkeparti rendende og tror, at det kan komme over spærregrænsen ved at sige: Ih, vi skubber også de handicappede foran os. Men det er jo ren og skær kynisk udnyttelse af, at man skal have en fordel frem for de andre inden for taxaerhvervet. Det er det, Kristeligt Folkeparti vil, og det har meget, meget lidt, for ikke at sige ikke noget som helst, at gøre med de handicappede.

Hvis man endelig vil have penge til de handicappede, skal jeg meget gerne anvise masser af steder, hvor man kan give de handicappede mere effektiv hjælp derved, end at de kan komme ud at køre i taxa, for det er immervæk ikke lige præcis det, som er det allermest påtrængende behov for handicappede.

Hvis Kristeligt Folkeparti kunne komme og sige: Her har vi en milliard til brug for de handicappede, så lad os bruge den milliard til fordel for de handicappede, men der bliver ikke plads til det formål, man er inde på her. Det er den ene ting, jeg gerne vil sige.

Den anden er, at jeg bestemt ikke er ukritisk over for det danske skattesystem – jeg kan godt finde fejl og skavanker i det danske skattesystem – men der er én ting, som det danske skattesystem skal roses for frem for noget som helst andet, og det er, at vi har en enhedsoms. Det

[Glistrup]

er virkelig genialt, at vi har en regel, hvor der gælder den samme momssats for alle varer, som der overhovedet kan være tale om.

Hvis man nu begynder at sige, at Auto-Bangs vogne ikke skal betale moms, kan man da finde 10.000 andre ting, der heller ikke skal betale moms, og dermed vil det eneste lyspunkt i dansk skattelovgivning forsvinde og forsvinde til fordel for bogtrykkerne nede på J. H. Schultz' Forlag, eller hvem det er, der udgiver Juristforbundets lovsamling, for hvis vi fortsætter ad den vej, som hr. Kofod-Svendsen dér betræder, så bidrager vi til det, der opfeder Juristforbundets lovsamling og gør den tykkere end den tykkeste her i denne sal, nemlig at Folketinget i meget vidt omfang har været tilbøjeligt til at vedtage den slags lovforslag, for så viser det sig, at der er nogle smarte fyre, der udnytter det på en måde, som forslagsstillerne hævder er utilsigtet, og så skal det hul lukkes, og så opstår der nogle andre huller, der så skal lukkes, osv., hvorved vi får en lovsamling, som er totalt umulig at finde ud af. Vi får kontrol og revision og diskussion frem og tilbage om, hvem der er omfattet af den pågældende særregel.

Så ud fra både socialpolitiske, finanspolitiske og skattetekniske hensyn må man sige, at det forslag, der er kommet fra Kristeligt Folkeparti, er det argeste møg, men jeg vil selvfølgelig gerne gratulere Kristeligt Folkeparti, hvis det kan bevare sine pladser herinde i salen efter den 9. januar i kraft af dette forslag, for jeg synes, det er hyggeligt, at vi også har et islæt af Kristeligt Folkeparti herinde, men det er også det eneste gode, jeg kan sige om forslaget.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Uden at kende de 108 forslag, som jeg forstår hr. Glistrup har afleveret til regeringen via fru Pia Kjærsgaard i går, vil jeg ikke være forundret over, om de fleste af dem viser sig at være luftkasteller, og derfor tror jeg ikke, de betyder nogen ret stor redning for de handicappede.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når jeg skal slappe af om aftenen, læser jeg hr. Svend Heiselbergs samlede taler på jyske sendemandsmøder, og dér får jeg alverdens gældelige budskaber om, at der er plads til sto-

re skattelettelser i Danmark, fordi der kan spares både det ene og det andet sted. Derfor bøjer jeg mig selvfølgelig ærbødigt for denne sagskundskab udi sparekunsten, når hr. Svend Heiselberg kan sige, at de 108 Fremskridtsforslag er de rene luftkasteller. Jeg er fuldstændig rede til at love, at Fremskridtspartiet vil tage alle 108 forslag af bordet, hvis hr. Svend Heiselberg vil komme med nogle af sine mange andre fortrinlige forslag, hvor der kan spares på offentlige udgifter – 200 mia. kr., eller hvor meget det er, hr. Svend Heiselberg plejer at operere med, men i og for sig bare de 24 mia. kr. – og kan hr. Svend Heiselberg skaffe flertal for det, kan vi nok finde en løsning, men det skal ikke være syge mennesker, handicappede og ældre. De tre steder siger vi nej.

Men uden for de tre områder må hr. Svend Heiselberg med det, han plejer at slå sig til ridder på ovre i det vestlige Danmark, kunne finde masser af ting, som ikke er luftkasteller, og vi vil være mere positive over for hr. Svend Heiselberg, end han i sit indlæg var over for Fremskridtspartiet, og det var skade, at han var så afvisende, som han var.

Bjarne Ørum (RV):

Der er åbenbart ikke noget nyt i, at enhver debat i dette høje Ting ret hurtigt kan blive til en finanslovdebat, hvor vi, der er lidt nye i metieren, må konstatere, at det flyger med begreber som »det argeste møg« og »luftkasteller«, uden at det ene behøver at udelukke det andet. Det er jo lidt nyt for os andre, selv om det måske ikke er nyt herinde.

Der er jo heller ikke noget nyt i, at partier genfremsætter lovforslag, men så bør det heller ikke være noget nyt, at man argumenterer som sidst. Der er bestemt heller ikke noget nyt i, at intet parti i det danske Folketing vil lægge hindringer i vejen for handicappedes levevilkår. Så stort set er alt jo, som det plejer at være, og vi er ikke kommet ret meget videre.

Jeg synes, ministeren havde 3 gode argumenter for at afvise forslaget. Det var selvfølgelig vore forpligtelser over for EF-retlige normer. Enten der står EF foran eller ej, må ethvert parti da leve op til, at vi er retligt forpligtede, og lade være med at stå her og være anarkist på området. Det må løses på anden vis, hvis man er utilfreds med lovgivningen.

[Bjarne Ørum]

Skatteministerens andet hovedsynspunkt var, at der jo har fundet lovændringer sted, således at visse køretøjer, nemlig hyrevogne, har været fritaget for registreringsafgift, men det har tilsyneladende ikke haft den store effekt i henseende til at løse handicapproblemet.

Det sidste er de konkurrencemæssige aspekter, der er i sagen, og jeg må for mit eget vedkommende også tilføje, at jeg dér er helt enig med hr. Glistrup i, at vi for alt i verden må undgå asymmetri i vores momslovgivning. Det ville sætte noget i gang, som vi slet, slet ikke kan styre. Jeg har en fornemmelse af, at vi ude i kommunerne kan gøre virkelig meget for de handicappede på dette område bare ved at indrette den kollektive trafik således, at gangbesværede kan bruge den. Dertil kommer de individuelle tiltag, vi kan gøre over for handicappede med telebussystemer, og jeg ved ikke hvad.

Jeg mener med andre ord, at det er noget fysisk, der skal gøres, for at de handicappede kan blive hjulpet. Jeg mener ikke, vi skal gå ad den vej, som Kristeligt Folkeparti peger på, men jeg har al mulig respekt for den holdning, der bliver tilkendegivet over for en minoritetsgruppe, der ikke kan klare problemerne selv, og vi deltager gerne fra Det Radikale Venstre i det tværpoltiske arbejde, der skal være med til at løse disse problemer. Det skal bare ikke være på den måde, som er foreslået af Kristeligt Folkeparti, og derfor må jeg afvise lovforslaget, som vi gjorde, da det sidst blev bragt frem.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Hr. Bjarne Ørum må undskylde, at jeg blander mig, men det irriterer mig altså, at man nu taler meget om asymmetri i momssystemet, og at man taler så meget om konflikt med EF, for det hele er blot et spørgsmål om kreativ bogføring. Hvis man vil løse dette problem, kan man give et registreringstilskud, og så kan man for den sags skyld opkræve den moms, der er tale om. Jeg mener ikke, at problemet er reelt.

Vil man løse problemet, kan det sagtens gøres, det er blot et spørgsmål om en lille smule kreativitet, og jeg var i øvrigt dybt skuffet over, at hr. Glistrup her ikke var i stand til at vise bare den smule kreativitet.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Da jeg gav en kort bemærkning til SF's ordfører, fik jeg den over næsen, at jeg ikke måtte tale EF i dag. Men med risikoen for at komme ud for det samme nu fra SF's reserveordfører må jeg lige bemærke, at hvis han bruger en dag eller to til at studere retspraksis fra Domstolen i Luxembourg, vil han opdage, at der ikke er noget, den elsker så meget som at tilsidesætte disse kreative ting, som vi havde i snapsesagen, som vi tabte, og som vi havde i brosagen, hvor den sagde: Det skal skam ikke være granit til Storebælt fra lige præcis leverandøren Vang Granit, men det skal være samme kvalitet som Vang granit. Denne kreative tankegang blev jo simpelt hen fuldstændigt fejlet af bordet. Og hvis man nu følger hr. Jens Thoft og f.eks. ned sætter registreringsafgiften på disse specielle biler med 22 pct., eller hvor meget det nu bliver, når man siger, at de skal betale 22 pct. mindre, så er det forholdsvis let for EF at finde ud af, at denne bestemmelse strider imod momsregulativet.

Der har været så mange kreative mennesker i Frankrig og Italien og andre steder, der har lavet lovregler af den art, hvor EF-Domstolen har optrådt som klausulæder i stor stil. Derfor er det altså ikke nogen farbar vej, som anbefales fra hr. Jens Thofts side. Jeg skal nok rose hr. Jens Thoft mere ved næste punkt på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Ørum (RV):

Jeg vil meget nødtigt afgøre, hvem der er mest kreativ, hr. Glistrup eller hr. Jens Thoft, men jeg må konstatere, at det er meget sjældent, jeg er tilfreds med resultatet af kreativiteten, og det er også derfor, jeg har sagt det, jeg har sagt, og vi afviser forslaget for Kristeligt Folkeparti.

Det er en helt anden kreativitet, der ligger bag, og som jeg har sympati for. Men jeg vil nødig vælge imellem de to førstnævnte herrer, for dér tror jeg kreativiteten er ens; den går bare i forskellige retninger.

Herluf Rasmussen (CD):

CD skal ikke forlænge debatten. Vores ordfører i denne sag er bortkommanderet til andre opgaver, og jeg har derfor fået den opgave på-

[Herluf Rasmussen]

lagt at sige lidt. Og det er ganske let, for Kristeligt Folkeparti har jo den vane at fremsætte forslag med jævne mellemrum, og jeg har så tilladt mig den frihed at vende tilbage til, hvad vi sagde sidst til forslaget.

Det, vi sagde sidst – det var hr. Arne Melchior, der var ordfører – var, at vi gerne ville se positivt på det, og det vil jeg også gerne. Et helt andet spørgsmål er, om det kan udmøntes i noget reelt. For jeg tror, vi skal køre en sag, som er helt speciel og måske også speciel for en importør, og det vil jeg være lidt ked af, for der er en stor bredde i hyrevognsbranchen, hvor man udmærket kan køre med handicappede med andre vogntyper. Derfor vil jeg være lidt ked af det, hvis man skal til at lave særordninger for nogle få typer biler, som er atypiske i den danske trafik.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne takke for den velvilje, der har været over for vores intentioner; så må vi jo under udvalgsarbejdet finde løsningsmodeller, således at disse smukke intentioner, der er blevet givet udtryk for, kan blive omsat i konkret praksis. Der er jo også blevet talt om kreativitet, og jeg håber, at der dér bliver udvist kreativitet fra forskellig side, således at de intentioner, der har lydt, ikke alene bliver ord, der kommer til at svæve i luften, men også bliver ikklædt kød og blod.

En enkelt bemærkning til hr. Stavad, som gjorde meget ud af min replik, sidste gang forslaget var til behandling. Det overrasker mig lidt, at hr. Stavad talte om min replik, for jeg var faktisk slet ikke ordfører sidste gang. Så hvis hr. Stavad havde slået op i Folketingstidende 1988-89, 1. samling, sp. 8895, og havde set, hvad der blev sagt den 19. april 1989, ville han have set, at hr. Lysholm Christensen anstillede forskellige betragtninger, men jeg havde faktisk ingen af de udtalelser, som er blevet mig tillagt. Men jeg vil meget gerne følge debatten op her i konkrete drøftelser, for at vi kan nå et fornuftigt resultat, så intentionerne bliver omsat i virkelighed.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil selvfølgelig gerne undskylde over for hr. Kofod-Svendsen, at jeg har tillagt ham udtalelser, som han ikke er fremkommet med, da

det ikke var hr. Kofod-Svendsen, men en anden fra Kristeligt Folkeparti, der var ordfører. Det giver måske forklaringen på, hvorfor forslaget er kommet frem igen: Den tidligere ordfører har glemt at referere i Kristeligt Folkepartis gruppe, hvordan behandlingen var. Derfor har Folketinget måttet benytte en halv time af sin mødetid også i denne samling på forslaget. For den konklusion, som jeg refererede fra Kristeligt Folkepartis ordfører, er jeg sikker på var korrekt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om bortfald af opkrævning af renteaftgiften for indkomstårene 1987 og 1988.

Af Jens Thoft (SF) m.fl.

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Socialistisk Folkeparti har fremsat dette forslag til folketingsbeslutning om at opgive renteaftgiften for 1987 og 1988.

Regeringen kan ikke tiltræde forslaget. Regeringen erkender, at renteaftgiften er meget svær at administrere. Det har på den anden side været klart lige siden vedtagelsen i 1986, og man kan vel roligt fastslå, at det ikke var administrative betragtninger, der bar gennemførelsen af loven om renteaftgift. Det var nogle samfundsøkonomiske betragtninger, og det er vigtigt at understrege renteaftgiftens samfundsnyttige virkning.